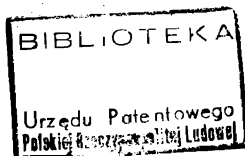
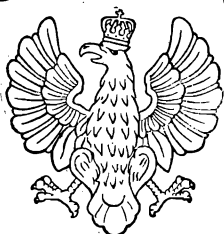

10 stycznia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

C101 5/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 680.

Kl. 10 b₃.

Chas. E. Turnbull,
Hamburg (Niemcy).

Sposób brykietowania koksu.

Zgłoszono: 10 lipca 1920 r.

Udzielono: 25 września 1924 r.

Pierwszeństwo: 28 czerwca 1916 r. (Niemcy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób brykietowania koksu za pośrednictwem smoły.

W porównaniu do brykietowania węgla kamiennego wyrób brykietów z koksu jest znacznie trudniejszy.

Podczas gdy węgiel wykazuje masywny zespół, koks jest porowaty. W cienkich, jak włos kanałach cząsteczki wody utrzymują się mechanicznie, póki się kanałów nie wypełni powietrzem. Powietrze i woda są szkodliwe, gdyż przy nagrzaniu przez rozszerzenie się i wyparowanie rozsadzają brykiety.

Przy użyciu tylko smoły do brykietowania koksu, następuje tylko zewnętrzne sklejenie cząstek koksu, bez wnिकnięcia gęstej zaprawy do kanałów nawet przy największym ciśnieniu.

W ten sposób wytworzone brykiety

rozpadają się w ogniu, a przy ładowaniu i przesyłce znacznie się ścierają i pochłaniają wiele wilgoci.

Podług niniejszego wynalazku, do smoły użytej do brykietowania koksu dodaje się w małych ilościach łatwo płynną smołę kamiennie-węglową (smoła z pieca komorowego, prażaka) lub olejów otrzymanych z dystylacji smoły: olej antraceny, tłusty olej smołowy i t. p. lub ich mieszaniny.

Można również stosować, jako dodatki do smoły, smołę z węgla brunatnego lub z gazu—wodnego, olejnego lub tłustego i smoły pierwotne z węgla kamiennego lub brunatnego, z torfu lub oleje, otrzymane z produktów dystylacji tych rodzajów smoły, lecz te rodzaje smoły i oleje muszą być, conajmniej w cieple, łatwo-płynne.

Dzięki tej mieszaninie powstaje zaprawa, która przy dostatecznem nagrzaniu i ciśnieniu prasy wypiera powietrze i wodę z por, nadając brykietom wielką wytrzymałość i gładką powierzchnię.

Im dokładniej wypełnia się pory zaprawą, tem mniej przenika wilgoci i tem mniej cegiel rozpada się przy układaniu lub w ogniu.

Zastosowanie płynnej zaprawy posiada jeszcze inną, bardzo ważną zaletę mianowicie tę, że, gdy smoła pod działaniem żaru wskutek swej większej szybkości spalania prędko wypala się z cegiełki, płynna zaprawa koksuje się, przez co cegielka twardnieje, przytem tworzący się szkiele-

let koksu nadaje cegielce w odpowiedniej mierze mocną budowę. Brykiety w ten sposób wytworzone zachowują w czasie palenia się swój kształt do końca.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób brykietowania koksu zapomocą smoły tem znamieny, że do brykietowania materiału obok smoły dodaje się w nieznacznych ilościach łatwo płynną w cieple smołę z węgla kamiennego, brunatnego, torfu, gazu wodnego, olejnego lub tłustego, lub także oleje otrzymane przy dystalacji smoły.

Chas. E. Turnbull.

Zastępca: Cz. Raczynski,
rzecznik patentowy.